

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ-ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης με τίτλο

«Λήψη μέτρων για την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 2022/2065 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 σχετικά με την ενιαία αγορά ψηφιακών υπηρεσιών και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/31/ΕΚ («Πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες») και άλλες διατάξεις του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης».

ΘΕΜΑ: Καθιέρωση στην ελληνική ποινική νομοθεσία του εγκλήματος με σεξιστικά χαρακτηριστικά (ιδίως γυναικοκτονία)

A. ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Κατά τα τελευταία έτη, τα περιστατικά έμφυλης βίας στην Ελλάδα έχουν λάβει διαστάσεις «επιδημίας» και διεθνώς έχουν, σύμφωνα με τα στοιχεία, λάβει τον χαρακτήρα ανθρωπιστικής κρίσης, ενώ κακοποιήσεις, βιασμοί, σωματική και ψυχολογική βία απειλούν συνεχώς και αδιαλείπτως τις γυναίκες. Οι κίνδυνοι ζωής, ασφάλειας και αξιοπρέπειας των γυναικών κινητοποιούν πρωτίστως τις γυναικείες-φεμινιστικές οργανώσεις, όμως υπάρχει πλέον κατεπείγων λόγος να κινητοποιηθεί και η Πολιτεία, για τη λήψη όλων των μέτρων που θα συντείνουν στην αντιμετώπιση του προβλήματος, αξιοποιώντας απαραίτητα τις ρήτρες της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης (που κυρώθηκε από τη χώρα με τον ν. 4531/2018) του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ασφαλώς πρόκειται για το φαινόμενο της έμφυλης βίας, για το οποίο το Ευρωκοινοβούλιο με τεράστια πλειοψηφία (427 υπέρ και 119 κατά) υιοθέτησε έκθεση-πρόταση της Ελληνίδας Ευρωβουλευτριάς του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-Προοδευτική Συμμαχία Έλενας Κουντουρά, η οποία προωθήθηκε προς την Κομισιόν, ζητώντας από τα κράτη-μέλη να δημιουργηθεί ένα ολιστικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση της Έμφυλης Βίας στην Ε.Ε..

Το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Οκτωβρίου 2021 σχετικά με τον αντίκτυπο της ενδοσυντροφικής βίας και των δικαιωμάτων επιμέλειας στις γυναίκες και τα παιδιά (2019/2166(INI)), μεταξύ άλλων:

- καταδικάζει απερίφραστα κάθε μορφή βίας κατά των γυναικών και ενδοοικογενειακής βίας, και εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι ιδίως οι γυναίκες και τα παιδιά, συνεχίζουν γενικότερα να εκτίθενται σε ενδοσυντροφική βία η οποία συνιστά σοβαρή παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειάς τους
- επισημαίνει ότι οι δράστες συχνά χρησιμοποιούν τις δικαστικές διαδικασίες για να επεκτείνουν την εξουσία και τον έλεγχό τους, καθώς και για να συνεχίσουν να εκφοβίζουν τα θύματά τους και να υποκινούν τον φόβο σε αυτά

- χαιρετίζει τη δέσμευση της Επιτροπής στο πλαίσιο της στρατηγικής για την ισότητα των φύλων 2020-2025 για την καταπολέμηση της έμφυλης βίας και τονίζει τη σημασία της πλήρους και ταχείας υλοποίησης των σχετικών βασικών στόχων της
- καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να προσθέσει την έμφυλη βία στον κατάλογο των τομέων εγκληματικότητας στο άρθρο 83 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη την ειδική ανάγκη καταπολέμησης αυτής της μορφής εγκληματικότητας σε κοινή βάση· καλεί την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει το ανωτέρω ως νομική βάση για να προτείνει δεσμευτικά μέτρα και μια ολιστική οδηγία πλαίσιο της ΕΕ για την πρόληψη και την καταπολέμηση κάθε μορφής έμφυλης βίας, συμπεριλαμβανομένου του αντίκτυπου της ενδοσυντροφικής βίας στις γυναίκες
- καλεί τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να εγκρίνουν ειδικά μέτρα για την εξάλειψη της βίας στον κυβερνοχώρο, συμπεριλαμβανομένης της διαδικτυακής παρενόχλησης, του κυβερνοεκφοβισμού και της μισογυνικής ρητορικής μίσους, που πλήττει δυσανάλογα τα παιδιά και κυρίως τα κορίτσια
- εκφράζει την ανησυχία του για τις σημαντικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την αντιμετώπιση της έμφυλης βίας· ανησυχεί σχετικά με την κατάσταση των γυναικών που έχουν πέσει θύματα έμφυλης βίας και οι οποίες ζουν σε περιοχές όπου δεν υπάρχουν υποστηρικτικές δομές και όπου η πρόσβαση στη δικαιοσύνη και σε δημόσιες και νομικές υπηρεσίες είναι δύσκολη
- επικροτεί τη στρατηγική της ΕΕ για τα δικαιώματα των θυμάτων (2020-2025) που περιλαμβάνει τις ειδικές ανάγκες των θυμάτων έμφυλης βίας, ιδίως την ειδική προσέγγιση της ψυχολογικής βίας κατά των γυναικών και του μακροχρόνιου αντίκτυπου αυτής στην ψυχική τους υγεία
- καλεί τα κράτη μέλη να προωθήσουν και να εγγυηθούν πλήρη πρόσβαση σε επαρκή νομική προστασία, αποτελεσματικές ακροάσεις και περιοριστικά μέτρα, σε ασφαλή καταφύγια και συμβουλευτικές υπηρεσίες, καθώς και κονδύλια για τα θύματα και προγράμματα οικονομικής χειραφέτησης για γυναίκες που έχουν πέσει θύματα ενδοοικογενειακής βίας

Επιπροσθέτως, σύμφωνα με δελτίο τύπου της 6^{ης} Φεβρουαρίου 2024, το Συμβούλιο της Ε.Ε. και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προχώρησαν σε συμφωνία για την έκδοση νέας οδηγίας της Ε.Ε. για τη βία κατά των γυναικών και την εξ οικείων βία. Όπως υπογραμμίζεται: «Η νέα οδηγία θεσπίζει ελάχιστους κανόνες σχετικά με τον ορισμό συγκεκριμένων ποινικών αδικημάτων και πονών για την αντιμετώπιση της βίας αυτής της μορφής. Καθορίζει επίσης δικαιώματα των θυμάτων κάθε μορφής βίας κατά των γυναικών ή εξ οικείων βίας και παρέχει εγγυήσεις για την προστασία τους».

Ο όρος «**γυναικοκτονία**» αναφέρεται για πρώτη φορά στη Βρετανική νομική ορολογία το 1801 και περιλαμβάνεται στο νομικό περιοδικό Wharton, ενώ στη σύγχρονη εποχή εισάγεται και ορίζεται επίσημα το 1976 από την κοινωνιολόγο Νταϊάνα Ράσελ σαν «*δολοφονία γυναικών από πρόθεση επειδή είναι γυναίκες*», και υιοθετήθηκε από την επιστήμη της Εγκληματολογίας μετά το 1992, χάρη στο σύγγραμμά της: «*Femicide the politics of woman killing*», που επιμελήθηκε η ίδια μαζί με την διάσημη Αμερικανίδα εγκληματολόγο Τζιλ Ράντφορντ. Παράλληλα, η σχετική συζήτηση για τη «γυναικοκτονία» έχει προ πολλού ανοίξει στη Λατινική Αμερική, όπου καταγράφονται τα υψηλότερα ποσοστά δολοφονιών και κακοποίησης γυναικών, αφού σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία «μία γυναίκα δολοφονείται κάθε δύο ώρες».

Η «γυναικοκτονία» δεν ταυτίζεται με την ανθρωποκτονία του άρθρου 299 του ποινικού κώδικα (ανθρωποκτονία με πρόθεση), αφού συνίσταται σε κάτι επιπλέον, που πρέπει με την εισαγωγή συναφούς διάταξης να αποκαλυφθεί και να οδηγήσει σε επιβάρυνση της ποινής. Για το σκοπό αυτόν, απαιτείται νέα εγκληματολογική κατηγορία και διάταξη στον ποινικό κώδικα. Ειδικότερα, στην περίπτωση της «γυναικοκτονίας» συναιρούνται δύο άκρα: 1. η ακραία εγκληματική συμπεριφορά με την βίαιη αφαίρεση της ζωής ενός ανθρώπου, και 2. η ακραία θανατογόνος μορφή εκείνης της βίας που ονομάζεται έμφυλη ή σεξιστική βία. Δηλαδή πρόκειται για το γεγονός της δολοφονίας γυναικών εξαιτίας του φύλου τους, εξαιτίας του ότι είναι γυναίκες. Σε κάθε περίπτωση, βρισκόμαστε μπροστά σε μία διπλή ταυτότητα βίας, μία βία πληθυντικού αριθμού.

Το φαινόμενο έχει λάβει εκρηκτικές διαστάσεις και στη χώρα μας και σε όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρώπης, και κυρίως σε χώρες με πλουσιότερη νομική και πολιτιστική παράδοση της ισότητας των φύλων, όπως π.χ. συμβαίνει στη Σουηδία, χώρα-υπόδειγμα για τη νομική κατοχύρωση της ισότητας των φύλων σε όλες της εκφάνσεις της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής ζωής, ή στη Γαλλία, στην Ιταλία και στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Επομένως, υπάρχει αποχρών λόγος για ανάληψη πρωτοβουλιών για τη θέσπιση μιας νέας διάταξης, για τη «γυναικοκτονία», διότι η διάταξη του άρθρου 299 ΠΚ δεν καλύπτει επαρκώς το κοινωνικά επιτακτικό αίτημα θέσπισης ποινής, που θα αφορά την αφαίρεση ζωής λόγω σεξιστικών κινήτρων και χαρακτηριστικών. Τονίζεται ιδιαίτερα ότι η «γυναικοκτονία» συνίσταται στην αφαίρεση της ζωής λόγω του φύλου της γυναίκας, με δράστες, σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις, κακοποιητικούς συζύγους, συντρόφους και συγγενείς που ασκούν για χρόνια βία στα θύματα. Στο παρελθόν, συγκαλύπτονταν πίσω από τα λεγόμενα «εγκλήματα τιμής», ενώ στην πρόσφατη ιστορία από τον όρο «εγκλήματα πάθους». Στην ουσία, πρόκειται για εγκλήματα που διαπράττονται στο πλαίσιο βαθιά εμπεδωμένων πατριαρχικών σχέσεων εξουσίας και ανδροκρατικών αντιλήψεων, σύμφωνα με τις οποίες οι γυναίκες ως υποτελείς ανδρών παραμένουν έκθετες στο «σωφρονισμό» και την «τιμωρία», μέσω της άσκησης ελέγχου και κάθε μορφής έμφυλης βίας. Εν κατακλείδι, ο «γυναικοκτόνος» δεν είναι οποιοσδήποτε δολοφόνος. Είναι ακραία μορφή ηγεμονικής/τοξικής αρρενωπότητας, ο δολοφόνος που κινητοποιείται από την εξουσιαστική του θέση στο πατριαρχικό του πλαίσιο, ο κοινωνικοποιημένος ως ιδιοκτήτης των θηλυκών ανθρώπων (θεωρία του ιδιοκτήτη θηλυκού) που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση στην όποιας μορφής κυριαρχία του.

Λαμβάνοντας υπόψη το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, το Διεθνές Σύμφωνο για τα οικονομικά, κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα των Ηνωμένων Εθνών, τη Σύμβαση για την Εξάλειψη όλων των Μορφών Διακρίσεων κατά των Γυναικών (CEDAW) των Ηνωμένων Εθνών, τη Γενική Σύσταση Αριθμ. 19 της Επιτροπής CEDAW για τη βία κατά των Γυναικών, τη Διακήρυξη του Πεκίνου και τη Πλατφόρμα Δράσης που εγκρίθηκε στο Πεκίνο στις 15 Σεπτεμβρίου 1995 από την Τέταρτη Παγκόσμια Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για τη Γυναίκα (Δράση για τη Ισότητα, την Ανάπτυξη και Ειρήνη), τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού, μαζί με το σύνολο των προαιρετικών τους Πρωτοκόλλων που κυρώθηκαν, καλούνται τα συμβαλλόμενα μέρη να υιοθετήσουν ολοκληρωμένες θεσμικές αλλαγές για την εξάλειψη εκείνων των εμποδίων, που αποστερούν τις γυναίκες και τα κορίτσια από την πλήρη απόλαυση των δικαιωμάτων τους. Είναι, μάλιστα, από το παράδειγμα της Κύπρου, όπου έχει κατοχυρωθεί νομοθετικά η νομική-ποινική κατοχύρωση του κακούργηματος της Γυναικοκτονίας.

Για όλους αυτούς τους λόγους κρίνεται επιβεβλημένο και σκόπιμο να θεσπιστεί διάταξη για την αντιμετώπιση του εγκληματολογικού, ποινικού και ανθρωπολογικού φαινομένου της «γυναικοκτονίας» (Femicide), από άνδρες σε βάρος των γυναικών εξαιτίας του φύλου τους.

Ήδη υπό την ισχύ του νέου Ποινικού Κώδικα η τέλεση της πράξης που γίνεται με επιλογή του θύματος λόγω των χαρακτηριστικών του φύλου του, συνεπώς και της γυναίκας, έχει ως συνέπεια τη διαμόρφωση διακεκριμένης περίπτωσης του τελούμενου εγκλήματος, με πρακτική συνέπεια την επαύξηση του ελάχιστου ορίου του απειλουμένου πλαισίου ποινής (άρθρο 82^Α παρ. 1 ΠΚ). Για λόγους συνάφειας, προς την προηγούμενη πρόβλεψη, επιλέγεται ειδικά για την πράξη της γυναικοκτονίας, η ρητή καθιέρωσή της, για πρώτη φορά σε ελληνικό νομικό κείμενο, ως επιβαρυντικής περιστασης στην παρ. 2 του άρθρου 82^Α του ΠΚ. Κάτι που θα έχει ως πρακτικό αποτέλεσμα, επιπροσθέτως σε όσα προβλέπονται στην παρ. 1 του ίδιου άρθρου, την επιβολή ποινής τοποθετούμενης προς το ανώτατο όριο του εκάστοτε απειλουμένου πλαισίου ποινής.

Η κρίση για την ύπαρξη γυναικοκτονίας ανήκει στον δικαστή και γίνεται δυνάμει της γενικής προϋπόθεσης της τέλεσης της πράξης εξαιτίας του φύλου της παθούσας. Όμως, με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται και ενδεικτικό κριτήριο εξειδίκευσης αυτής της περίπτωσης, που στηρίζεται στη διεθνή βιβλιογραφία και σε ανάλογες διατάξεις που έχουν θεσπιστεί σε ξένες έννομες τάξεις (βλ. σχετ. Expert Group on gender-related killing of women and girls, Criminalization of gender-related killing of women and girls, UNODC, 2014, σε https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/IEGM_GRK_BKK/UNODC.CCPCJ.EG.8.2014.CRP.3.pdf).

Εξ αυτών προκύπτει ότι ενδεικτικά μπορούν να αξιολογηθούν, ως εκδηλώσεις των σεξιστικών αντιλήψεων υπεροχής, περιστάσεις τέλεσης της γυναικοκτονίας, όπως: **α)** η θανάτωση περισσότερων γυναικών, **β)** οι πράξεις βίας ή απειλής ή εσκεμμένης πρόκλησης έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης ή ψυχικού πόνου που τελούνται με τρόπο που προκαλεί προσβολές της αξιοπρέπειάς της ως γυναίκας ή με σκοπό να καμφθεί η βούλησή της ή να ματαιωθούν επιλογές της, **γ)** η τέλεση της πράξης από νυν ή τέως σύζυγο, από πρόσωπο με το οποίο διατηρεί ή διατηρούσε σύμφωνο συμβίωσης ή από νυν ή τέως ερωτικό σύντροφο ή η τέλεσή της ενώπιον των οικείων του θύματος ή των τέκνων της με τον δράστη, **δ)** η επίκληση λόγων τιμής, υπεροχής, εκδίκησης, θρησκευτικών πεποιθήσεων ή άλλων πρακτικών που εκδηλώνουν απαξίωση της υγείας, ιδίως του σώματός της, της ζωής της και της ελευθερίας της ως γυναίκας, **ε)** η επίμονη καταδίωξη και παρακολούθηση του θύματος ή η επίμονη επιδίωξη επανασύνδεσής του από τέως σύζυγο ή πρόσωπο με το οποίο διατηρούσε σύμφωνο συμβίωσης ή από τέως ερωτικό σύντροφο, **στ)** η τέλεση γενετήσιας πράξης ως τιμωρίας προκειμένου η παθούσα να εξαναγκαστεί σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή που αφορά τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή την ταυτότητα ή τα χαρακτηριστικά του φύλου της, **ζ)** η εμπορία ανθρώπων, **η)** η ύπαρξη σχέσης εξάρτησης, εμπιστοσύνης, επιρροής ή η ύπαρξη οποιουδήποτε λόγου εξαιτίας του οποίου το θύμα δεν μπορούσε να υπερασπίσει τον εαυτό του εξαιτίας των οποίων ο δράστης μπόρεσε να του επιβληθεί, **θ)** η επιβολή γενετήσιας πράξης, **ι)** η παράνομη κατακράτηση ή ο έλεγχος των επικοινωνιών, των μετακινήσεων και των συναλλαγών του θύματος, **ια)** η τέλεση της πράξης από υπάλληλο κατά τη σύλληψη ή την κράτηση της για την έκτιση ποινής ή για την εκτέλεση πράξεων δικονομικού καταναγκασμού.

Το προτεινόμενο στην παρ. 2 κριτήριο εξειδίκευσης του ορισμού πυρήνα της γυναικοκτονίας φαίνεται να ικανοποιεί την ανάγκη ένταξης σε αυτόν όλων των προαναφερόμενων περιστατικών. Σε κάθε περίπτωση, ο δικαστής διατηρεί τη δυνατότητα που του δίνεται με την πρόβλεψη της παρ. 1 να υπαγάγει τυχόν περιπτώσεις με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά στην επιβαρυντική περίπτωση.

Τέλος, με την παρ. 3 επαναλαμβάνεται ο γενικής ισχύος κανόνας συνταγματικής επιταγής («αρχή αναλογικότητας», άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ' Συντ.) της απαγόρευσης διπλής αξιολόγησης των ίδιων στοιχείων. Όμως, ακόμη και όταν αυτά επαρκούν για την τιμώρηση του δράστη δυνάμει άλλων διατάξεων -που επίσης προστατεύουν άλλα έννομα αγαθά της γυναίκας- ο δικαστής επιτάσσεται να κάνει υποχρεωτικά μνεία στην αιτιολογία της απόφασης για τον χαρακτήρα του εγκλήματος ως γυναικοκτονίας -όπως σε αυτή την περίπτωση συνάγεται από την αλληλοσυσχέτιση της πράξης αυτής με την πράξη για την οποία έχει καταδικασθεί ο δράστης και φέρει τα αντίστοιχα χαρακτηριστικά- προκειμένου να αναδειχθεί το φαινόμενο και να μπορέσουν τα σχετικά δεδομένα να αξιοποιηθούν κατά τη διαμόρφωση ειδικής αντεγκληματικής πολιτικής σε σχέση με αυτό.

B. ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ-ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Άρθρο .....

Το άρθρο 82^Α του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 82^Α. --Έγκλημα με ρατσιστικά και σεξιστικά χαρακτηριστικά».

1. Εάν έχει τελεστεί έγκλημα κατά παθόντος, η επιλογή του οποίου έγινε λόγω των χαρακτηριστικών φυλής, χρώματος, εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής, γενεαλογικών καταβολών, θρησκείας, αναπηρίας, γενετήσιου προσανατολισμού, ταυτότητας ή χαρακτηριστικών φύλου, το πλαίσιο ποινής διαμορφώνεται ως εξής:

α) Στην περίπτωση πλημμελήματος, που τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος, το ελάχιστο όριο της ποινής αυξάνεται κατά έξι μήνες. Στις λοιπές περιπτώσεις πλημμελημάτων, το ελάχιστο όριο αυτής αυξάνεται κατά ένα έτος.

β) Στην περίπτωση κακουργήματος το ελάχιστο όριο ποινής αυξάνεται κατά δύο έτη.

2. Στο έγκλημα του άρθρου 299, όταν στρέφεται κατά ανήλικης ή ενήλικης γυναίκας, συνιστά επιβαρυντική περίπτωση η τέλεσή του λόγω του φύλου της (γυναικοκτονία).

Η κρίση για τον χαρακτήρα του εγκλήματος ως γυναικοκτονίας, μπορεί να στηρίζεται στο ότι η πράξη, όπως προκύπτει από τις περιστάσεις πριν από την τέλεση ή κατά την τέλεσή της, περιλάμβανε σωματική βία ή απειλή σωματικής βίας ή παράνομη πράξη που προσέβαλε σοβαρά την αξιοπρέπεια της παθούσας ή πρόκληση τρόμου ή παρακολούθηση ή καταδίωξη ή παράνομη κατακράτηση με σκοπό τη ματαίωση επιλογών της ή τον εξαναγκασμό της σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή πράξης, που σύμφωνα με τις αντιλήψεις του δράστη όφειλε ως γυναίκα απέναντι στον ίδιο, στους οικείους του ή στο κοινωνικό σύνολο.

3. Ο χαρακτήρας του εγκλήματος του άρθρου 299 ως γυναικοκτονίας μνημονεύεται ρητά στην αιτιολογία της απόφασης, ακόμη και όταν ο δράστης τιμωρείται για τις περιστάσεις του προηγούμενου εδαφίου δυνάμει άλλης ποινικής διάταξης.

Αθήνα 2 Απριλίου 2024

Οι προτείνοντες Βουλευτές

Ακρίτα Έλενα

Σαρακιώτης Ιωάννης

Αποστολάκης Ευάγγελος

Βέττα Καλλιόπη

Γαβρήλος Γεώργιος

Γιαννούλης Χρήστος

Ηλιόπουλος Όθων

Θρασκιά Ουρανία (Ράνια)

Κασιμάτη Νίνα

Λινού Αθηνά

Μαμουλάκης Χαράλαμπος

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Νοτοπούλου Αικατερίνη

Ξανθόπουλος Θεόφιλος

Παναγιωτόπουλος Ανδρέας

Παπαηλιού Γεώργιος

Παππάς Νικόλαος

Παππάς Πέτρος

Πούλου Παναγιού

Τζάκρη Θεοδώρα

Χρηστίδου Ραλλία

Ψυχογιός Γεώργιος